

Jeg mener, at den pågældende kronikør gør sig klart skyldig ved at sige, at der altså er noget, som vi ikke kan lide, der er noget, vi er imod, og så rydder vi det væk. Det er i modstrid også med den almindelige frihedstankegang, som ligger i højskole- og friskoleverdenen: at uanset pædagogikken, uanset at man driver det på en anden måde, end man selv vil have gjort det, så skal man have lov til at være der.

Men hvis den gældende lovgivning overtrædes, så går man selvfølgelig administrativt til værks og giver sanktionerne, og de pågældende mennesker kan så efterfølgende gå til domstolen, hvis de er utilfredse.

I den forbindelse vil jeg godt, for at der ikke skal være tvivl for Folketingets medlemmer med hensyn til retssikkerheden, citere fra det svar, vi har fået fra justitsministeren. Vi stiller følgende samrådsspørgsmål i Folketingets Uddannelsesudvalg:

»Kan ministeren bekræfte, at en retssag om, hvorvidt L 268 måtte stride mod grundloven, selv om dommen måtte give Tvindskolerne medhold, ikke medfører, at Højesteret dermed har taget stilling til, om skolerne har ret til tilskud i henhold til de respektive skolelove?«

Dette har justitsministeren svaret på, og efter en argumentation slutter svaret: »Spørgsmålet kan således besvares bekræftende.«

Der er nemlig nogle her i Folketinget, som tidligere havde argumenteret med, at der ikke skete nogen ændring, de kunne bare gå til domstolene. Selv om man får det underkendt som grundlovsstridigt, så vil der stadig væk være det tilbage.

Vi er imod lovforslaget ud fra helt principielle konkrete betragtninger, og vi er også imod på grund af de konsekvenser, det kan medføre på længere sigt i henhold til at tolke magtens tredeling. Vi mener, at Folketinget på denne måde sætter sig over de to andre magtinstanser.

Det kan godt være, der engang var en herre, nemlig Hørup, som sagde »ingen ved siden af, ingen over Folketinget«, men det var altså ikke i sammenhæng med de tre magter, han tænkte på det; det var Folketingets rolle i forhold til Landstinget.

Jeg tror, at der er nogle, der har misforstået Hørup. Jeg har nemlig hørt nogle sige: Jamen Folketinget er over alle andre, for det kan man huske, at nogen engang har sagt, men det var altså i en helt anden sammenhæng. Det er ikke i forbindelse med de tre magtinstansers forhold til hinanden, at Folketinget kan sige: Vi er under alle omstændigheder over.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg føler mig lidt presset til at forklare, hvorfor også jeg stemmer imod lovforslaget.

Nogle ordførere, i hvert fald hr. Thulesen Dahl, har flere gange påstået, at vi, der stemmer imod, holder hånden over ulovligheder. Grunden til, at jeg og sikkert mange andre stemmer imod, er naturligvis måden, det foregår på, og fordi vi opfatter det som en form for kollektiv afstraffelse. Alle Tvindskoler bliver anklaget og straffet, uanset om det er bevist, at de har begået noget ulovligt eller ej. Derfor er det en urimelig påstand at sige, at vi holder hånden over ulovligheder.

Det, vi gør her, er at fælde en dom, som end ikke kan appelleres, og det er naturligvis både principielt og retspolitisk meget betænkeligt. Det er i strid med den grundlovssikrede tredeling af magten.

Vi er imod misbrug, og jeg er imod misbrug – også af at misbruge statstilskud – nøjagtigt som vi er imod misbrug af sociallove og skattelove. Men vi har ministre og embedsfolk, der løbende skal prøve at sørge for, at love og regler bliver overholdt på de respektive områder. Hvis man derunder finder ud af, at der er regler eller love, det er svært at overholde, så kommer man til Folketinget og beder om en generel lovgivning. Sådan må det være, og derfor stemmer jeg nej.

Tom Behnke (FP):

Vi har i Fremskridtspartiet igennem de sidste 10-15 år jævnligt taget spørgsmålet om Tvindskolerne og Tvindimperiet op. Vi har jævnligt forsøgt at få en kulegravning af hele området og få et overblik over, hvad der foregår i Tvindimperiet. Det har hidtil ikke kunnet lade sig gøre. Det er hidtil ikke lykkedes. Endelig lykkes det: Vi får en undersøgelse af forholdene, og der kommer et forslag, som vil stoppe tilskuddene til skolerne.

Det, der ikke er så heldigt, er, at forslaget er temmelig klodset, nemlig når man ser på, hvordan forslaget er formuleret, når man ser på de meget korte og meget tynde bemærkninger til forslaget, når man ser på, at der både ved anden- og tredjebehandlingen har været behov for at stille en række ændringsforslag, og når man ser på, at hele debatten om retssikkerheden har været stærkt tvivlsom. Det har været stærkt tvivlsomt, hvad regeringen egentlig har ment, hvad ministeren egentlig har ment. På én og samme dag fik vi to helt vidt forskellige svar på stort set det samme spørgsmål.